

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Cdo/225/2017
Identifikačné číslo spisu:	8712204783
Dátum vydania rozhodnutia:	18.12.2018
Meno a priezvisko:	JUDr. Martin Vladík
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2018:8712204783.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne C., bývajúcej v K., zastúpenej Hudzík & Partners s. r. o. so sídlom v Poprade, Mnoheľova 15, proti žalovanému S., bývajúcemu v S., zastúpenému JUDr. Gabrielou Klačkovou, advokátkou v Poprade, Partizánska 4, o ochranu osobnosti s prísl., vedenom na Okresnom súde Poprad pod sp. zn. 17 C 53/2012, o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 30. marca 2017, sp. zn. 20 Co 99/2016-119, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalobkyňa nemá nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) rozsudkom z 30. marca 2017, sp. zn. 20 Co 99/2016-119 potvrdil výrok I. rozsudku Okresného súdu Poprad (ďalej len „súd prvej inštancie“) z 12. februára 2013, č. k. 17 C 53/2012-52, ktorým súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť na svoje náklady uverejniť v najbližšom čísle periodika Štiavnický obežník vydaného po právoplatnosti rozsudku ospravedlnenie v znení opísanom vo výroku I. predmetného rozsudku.

2. Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podal žalovaný (ďalej aj „dovolateľ“) dovolanie podľa § 420 písm. f/ zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“).

3. Žalobkyňa sa k podanému dovolaniu písomne nevyjadrila.

4. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací [§ 35 CSP] po preskúmaní procesných podmienok prípustnosti dovolania dospel k záveru, že dovolanie je potrebné pre procesnú neprípustnosť odmietnuť.

5. Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok, ktorý má v systéme opravných prostriedkov civilného sporového konania osobitné postavenie. Dovolanie aj podľa novej právnej úpravy nie je „ďalším odvolaním“ a dovolací súd nesmie byť vnímaný (procesnými stranami ani samotným dovolacím súdom)

ako tretia inštancia, v rámci ktorej by bolo možné preskúmať akékoľvek rozhodnutie odvolacieho súdu (rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 1 Cdo 113/2012, sp. zn. 2 Cdo 132/2013, sp. zn. 3 Cdo 18/2013, sp. zn. 4 Cdo 280/2013, sp. zn. 5 Cdo 275/2013, sp. zn. 6 Cdo 107/2012, sp. zn. 7 Cdo 92/2012).

6. Mimoriadnej povahy dovolania zodpovedá aj právna úprava jeho prípustnosti, ktorá vymedzuje podmienky, za ktorých môže byť výnimočne prelomená záväznosť už právoplatného rozhodnutia a ktorú je potrebné vzhľadom na narušenie princípu právnej istoty strán, o ktorých veci sa už právoplatne rozhodlo, vykladať reštriktívne (rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 3 Cdo 59/2017, sp. zn. 5 Cdo 145/2016, sp. zn. 8 Cdo 107/2017). Ak by najvyšší súd bez ohľadu na neprípustnosť dovolania pristúpil k posúdeniu vecnej správnosti rozhodnutia odvolacieho súdu, porušil by základné právo na súdnu ochranu toho, kto stojí na opačnej procesnej strane (rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 3 Cdo 144/2017, sp. zn. 1 Cdo 137/2016 a tiež rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 172/03). Otázka posúdenia, či sú, alebo nie sú splnené podmienky prípustnosti dovolania patrí do výlučnej právomoci odvolacieho súdu.

7. Podľa § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymedzené v ustanoveniach § 420 a § 421 CSP.

8. Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

9. Podľa § 420 písm. f/ CSP je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

10. Citované ustanovenie § 420 písm. f/ CSP zakladá prípustnosť a zároveň dôvodnosť dovolania v tých prípadoch, v ktorých miera porušenia procesných práv strany nadobudla intenzitu porušenia jej práva na spravodlivý proces. Pod porušením práva na spravodlivý proces v zmysle tohto ustanovenia treba rozumieť nesprávny procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zákonnému, ale aj ústavnému procesnoprávnemu rámcu, a ktoré tak zároveň znamená aj porušenie ústavne zaručených procesných práv spojených s uplatnením súdnej ochrany práva. Ide napr. o právo na verejné prejednanie veci za prítomnosti strany sporu, právo vyjadriť sa ku všetkým vykonávaným dôkazom, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, na predvídateľnosť rozhodnutia, na zachovanie rovnosti strán v konaní, na relevantné konanie súdu spojené so zákazom svojvoľného postupu a na rozhodnutie o riadne uplatnenom nároku spojené so zákazom denegatio iustitiae (odmietnutia spravodlivosti).

11. Dovolateľ v dovolaní uviedol, že akékoľvek ospravedlnenie žalobkyni odmieta, keďže sa žalovaný skutok nestal. Podľa dovolateľa žalobkyňa a jej svedkovia nepreukázali žalovanému spáchanie protiprávneho konania v medziach podanej žaloby ani miestom, ani časom, ani jeho osobou. Súd nižšej inštancie sa však s dôkazmi preukazujúcimi, že sa žalovaný skutok nestal, nevysporiadali. Dovolateľ tiež v dovolaní namietal dôveryhodnosť/prípustnosť svedkov žalobkyne a taktiež neoznámenie miesta a času verejného vyhlásenia rozsudku aj elektronickými prostriedkami, vo svojom podaní len požiadal okrem zasielania písomností v klasickej písomnej forme byť informovaný aj elektronickými prostriedkami na svoju emailovú adresu.

12. Podľa názoru vec prejednávajúceho senátu najvyššieho súdu konanie vadou podľa § 420 písm. f/ CSP postihnuté nebolo. Z obsahu podaného dovolania vyplýva, že dovolateľ namietal nesprávne skutkové zistenia ako výsledok hodnotenia dôkazov a z nich vyplývajúci nesprávny skutkový záver, z ktorého vychádzal dovolací súd. Najvyšší súd už podľa predchádzajúcej právnej úpravy (§ 237 ods. 1 písm. f/ zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku, ďalej len „OSP“) dospel k záveru, že v prípade neúplnosti alebo nesprávnosti skutkových zistení a skutkových záverov, nejde o

nedostatok, ktorý by bol v rozhodovacej praxi najvyššieho súdu považovaný za dôvod zakladajúci procesnú vadu konania (R 42/1993, R 37/1993, R 125/1999, R 6/2000, sp. zn. 1 Cdo 85/2010, sp. zn. 2 Cdo 130/2011, sp. zn. 3 Cdo 248/2011, sp. zn. 5 Cdo 244/2011, sp. zn. 6 Cdo 185/2011 a sp. zn. 7 Cdo 38/2012). Posúdenie návrhu na vykonanie dokazovania a rozhodnutie, ktoré z dôkazov budú v rámci dokazovania vykonané, je vždy vecou súdu a nie strán sporu. Postup súdu, ktorý v priebehu konania nevykoná všetky navrhované dôkazy alebo vykoná iné dôkazy na zistenie skutkového stavu, nezakladá prípustnosť dovolania proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, lebo týmto postupom súd neodňal účastníkovi konania možnosť pred súdom konať (R 37/1993 a R 125/1999). Pokiaľ súd nesprávne vyhodnotí niektorý z vykonaných dôkazov, môže byť jeho rozhodnutie z tohto dôvodu nesprávne, táto skutočnosť ale sama osebe nie je procesnou vadou konania zakladajúcou prípustnosť dovolania (napríklad uznesenia najvyššieho súdu sp. zn. 1 Cdo 85/2010 a sp. zn. 2 Cdo 29/2011). Nedostatočné zistenie skutkového stavu, nevykonanie všetkých navrhovaných dôkazov alebo nesprávne vyhodnotenie niektorého dôkazu nie je ani podľa novej právnej úpravy civilného sporového konania, ktorá nadobudla účinnosť 1. júla 2016, dôvodom zakladajúcim prípustnosť dovolania v zmysle § 420 písm. f/ CSP. Dovolací súd ani nie je oprávnený prehodnocovať skutkové závery odvolacieho súdu, pretože je viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil odvolací súd (§ 442 CSP).

13. Podľa § 219 ods. 3 CSP vo veciach, v ktorých súd rozhoduje rozsudkom bez nariadenia pojednávania, oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke príslušného súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením. Ak to strana požiada, súd jej oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku aj elektronickými prostriedkami.

14. V súvislosti s neoznámením miesta a času verejného vyhlásenia rozsudku aj elektronickými prostriedkami žalovanému dovolací súd konštatuje, že nebolo porušené jeho právo na spravodlivý proces, nakoľko z obsahu súdneho spisu vyplýva, že miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku boli oznámené na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke súdu v zákonom stanovenej minimálnej päť dňovej lehote pred jeho vyhlásením. Žalovaný výslovne nepožiadala súd o oznámenie miesta a času verejného vyhlásenia rozsudku aj elektronickými prostriedkami v zmysle § 219 ods. 3 CSP.

15. Prelomenie stavu právnej istoty nastolenej právoplatnosťou rozhodnutia odvolacieho súdu konštatovaním prípustnosti dovolania v danom prípade do úvahy neprichádza.

16. Z vyššie uvedených dôvodov dospel najvyšší súd k záveru, že dovolanie nie je podľa § 420 písm. f/ CSP prípustné, a preto dovolanie podľa § 447 písm. c/ CSP odmietol.

17. V uznesení, ktorým bolo dovolanie odmietnuté nemusí dovolací súd rozhodnutie o trovách dovolacieho konania odôvodňovať (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

18. Toto uznesenie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.